



Ikt. sz.: NOB-40/5-2/2016.

NOB-2/2016. sz. ülés
(NOB-39/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2016. február 15-én, hétfőn, 10 óra 05 perckor
az Országház Esterházy János tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	5
<i>Javaslat a napirend kiegészítésére</i>	5
<i>Határozathozatal</i>	5
Fejlesztési lehetőségek a Felvidéken	6
<i>Farkas Iván tájékoztatója</i>	6
<i>Geri Valéria tájékoztatója</i>	10
<i>Dr. Knirs Imre tájékoztatója</i>	12
<i>Hozzászólások, kérdések</i>	14
<i>Farkas Iván válasza</i>	15
<i>Geri Valéria válasza</i>	16
Tájékoztató a Szövetség a Közös Célokért tevékenységéről	17
<i>Pogány Erzsébet tájékoztatója</i>	17
<i>Dr. Duray Miklós tájékoztatója</i>	21
<i>Bárdos Gyula tájékoztatója</i>	22
<i>Hozzászólások</i>	25
A Nemzeti összetartozás bizottságának az Országgyűlés 2016. évi tavaszi ülészakára vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása	26
<i>Hozzászólások</i>	26
<i>Határozathozatal</i>	27
A 2017. év Arany János Emlékévvé nyilvánításáról szóló H/8343. számú határozati javaslat	27
<i>Határozathozatal</i>	28
Egyebek	28
Az ülés berekesztése	28

Napirendi javaslat

1. Fejlesztési lehetőségek a Felvidéken
2. Tájékoztató a Szövetség a Közös Célokért tevékenységéről
3. A Nemzeti összetartozás bizottságának az Országgyűlés 2016. évi tavaszi ülészakára vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pánczél Károly (Fidesz)**, a bizottság elnöke

Szabolcs Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bóna Zoltán (Fidesz)
Petneházy Attila (Fidesz)
Ander Balázs (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Szászfalvi László (KDNP) Szabolcs Attilának (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz) Petneházy Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Farkas Iván alelnök (Magyar Közösség Pártja)
Geri Valéria, Kisújfalu polgármestere
Dr. Duray Miklós elnök (Szövetség a Közös Célokért)
Pogány Erzsébet igazgató (Szövetség a Közös Célokért)
Dr. Knirs Imre elnök (Egy Jobb Komáromért Mozgalom)
Bárdos Gyula országos elnök (CSEMADOK)

Megjelent

Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 05 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke: Jó napot kívánok, tisztelt hölgyeim és uraim! Kedves Megjelentek! Nagy szeretettel köszöntök mindenkit a Nemzeti összetartozás bizottságának mai ülésén. Köszöntöm alelnök urat, a bizottság tagjait, köszöntöm vendégeinket, Farkas Ivánt, a Magyar Közösség Pártja gazdasági és régiófejlesztési alelnökét, Muzsla polgármesterét, Geri Valériát, Kisújfalu polgármester asszonyát, dr. Duray Miklós urat, a Szövetség a Közös Célokért Egyesület elnökét, Pogány Erzsébetet, a Szövetség a Közös Célokért igazgatóját, dr. Knirs Imrét, az Egy Jobb Komáromért Mozgalom elnökét, Révkomárom alpolgármesterét, Bárdos Gyula urat, a CSEMADOK országos elnökét és természetesen a teremben jelenlévő minden vendégünket, külön nagy szeretettel a Felvidékről érkezetteket, a Szövetség a Közös Célokért Egyesület elnökségi tagjait, akik a mai délután során itt egy elnökségi ülést is tartanak.

Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes hat jelenlévő képviselővel. Kiss László képviselő úr, Dunai Mónika képviselő asszony és Szászfalvi László alelnök úr előzetesen jelezték távollétüket. A helyettesítés a következőképpen alakul: Szászfalvi alelnök urat Szabolcs Attila alelnök úr helyettesíti, Dunai Mónika képviselő asszonyt pedig Petneházy Attila képviselő úr.

Javaslat a napirend kiegészítésére

A napirend megállapítása előtt egy kiegészítésre tennék javaslatot. Egyben tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy L. Simon László és Földi László képviselő urak H/8343. számon egy határozati javaslatot terjesztettek a Ház elé arról, hogy 2017-et Arany János Emlékévvé nyilvánítja az Országgyűlés. Ezt a határozati javaslatot a kijelölt Kulturális bizottság a február 9-ei ülésén tárgysorozatba vette és a mai plenáris ülésen kerül sor az általános vitájára. A bizottságunknak lehetősége van arra, hogy még a mai délelőttön, mint kapcsolódó bizottság, csatlakozzon ehhez a határozati javaslatához. Ehhez viszont az kell, hogy felvegyük a napirendi pontjaink közé. Erre megteszem a javaslatot. Javaslom, hogy negyedik napirendi pontnak vegyünk fel ezt, a bizottság kapcsolódjon az Arany János Emlékévről szóló határozati javaslat vitájához, és így eggyel csúszik, ötödik lenne az Egyebek. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy a napirend kiegészítéséhez van-e kérdésük, véleményük. *(Jelzésre.)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egyetlen egy megjegyzés. Sajnálom, hogy továbbra is folytatja a Fidesz azt a gyakorlatot, hogy fontos és egyébként mindenki által támogatható nemzeti, nemzetpolitikai, emlékezetpolitikai kérdéseket továbbra is egypárti képviselői javaslatként hoz a Ház elé. Ezt sajnáljuk, ezzel kapcsolatban sokszor elmondtuk a véleményünket. Ezzel együtt a javaslatot természetesen támogatjuk és fontosnak tartjuk, hogy erről a mi bizottságunk is majd mondjon véleményt. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. A napirend kibővítéséről szavazunk. A jelenlévő bizottsági tagok több mint kétharmadának igen szavazatára van szükség. Aki egyetért, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egybehangzó igennel a napirend kiegészítését elfogadta.

Akkor egyben tenném fel a napirendünket szavazásra azzal a kiegészítéssel, hogy tudomásul vesszük, hogy az előadók szemléltető eszközt is kívánnak igénybe venni és erről is döntünk. Ki az, aki egyetért a mai napirenddel? *(Szavazás.)* Köszönöm. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egybehangzó igennel a mai napirendünket kiegészítéssel együtt elfogadta.

Fejlesztési lehetőségek a Felvidéken

Az első napirendi pontunk a fejlesztési lehetőségek a Felvidéken. Előadóink az ügyben Farkas Iván, MKP alelnök, illetve Geri Valéria polgármester asszony és dr. Knirs Imre alpolgármester úr. Elsőként Farkas Iván alelnök úrnak adom meg a szót.

Farkas Iván tájékoztatója

FARKAS IVÁN alelnök, polgármester (Magyar Közösség Pártja, Muzsla): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Jelenlévő Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Vendégek! Engedjék meg, hogy a Magyar Közösség Pártja alelnökeként egy kis figyelmességet adjak át az elnök úrnak és az alelnök úrnak. *(Rövid szünet. - A hozott ajándékokat átadja a bizottság elnökének és alelnökének.)*

Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy nagyon szépen köszönjük a meghívást. Örömmel és szeretettel jöttünk a magyar Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottságának ülésére beszámolni a fejlesztési terveinkről, lehetőségeinkről, jövőképünkről és mindarról, ami a közösségünket várja az elkövetkezendő években és időszakban.

Szeretném elmondani, hogy a közelgő országgyűlési választás Szlovákiában, amely március 5-én lesz, a magyar közösség szemszögéből nem a Magyar Közösség Pártjáról szól. Ez a választás mérföldkő, hihetetlenül fontos, súlyponti mérföldkő a magyar közösség számára, éppen ezért a Magyar Közösség Pártja ebben csak egy olyan eszköz, olyan szereplő, amely előrelendítheti a lehetőségeinket, a céljaink megvalósítását szülőföldünk, régióink és közösségünk javára egyaránt. Szeretném elmondani azt, hogy történelmi léptékkal nézve röpké 20 év elegendő volt ahhoz, hogy szülőföldünk, régióink, Dél-Szlovákia az ország legmagasabb életszínvonalával bíró régiójából a leginkább hátrányos helyzetű, leszakadó régiójává váljon. Csupán 20 év elég volt ehhez. Ennek kapcsán hadd mutassam meg önöknek Szlovákia szegénységtérképét. *(Felmutatja.)* Meg lehet nézni, hogy ma már így néz ki a térkép, minél sötétebb a szín, annál több ember szorul szociális ellátásra, szociális segélyre.

Egykor a mezőgazdaság éltette a régióinkat, szülőföldünk, a dél-szlovákiai járások lakosságát. Néhány adatot szeretnék ismertetni. Engedjék meg, hogy néha számokkal is érveljek. 1993-ban, amikor az ország létrejött, 310 ezren éltek meg a mezőgazdaságból, agráriumból és az élelmiszeriparból. Ma az ilyen polgárok száma 30 ezer, tehát tizedére csökkent. Látható, hogy 2015-ben az ország önellátása élelmiszerekből lecsökkent 42 százalékra, ez az Európai Unió 28 tagállama szempontjából a legalacsonyabb, szörnyű adat. Jelzi azt, hogy milyen volt az ország mindenkori kormányának viszonya a rendszerváltást követő 25 évben ehhez az ágazathoz, noha 1993-ban, az ország létrejöttének évében 95 százalékos az önellátás élelmiszerekből. El kell mondani azt is, hogy emiatt ilyen magas a munkanélküliség a régióinkban, hiszen az ágazat lecsúszását, elsoványodását nem követte más jellemző iparágazat Dél-Szlovákiában. Hogy mennyire igaz ez a fajta kormányzati közöny az ágazat iránt, hadd mutassam be azt a térképet, amelyen látszik, hogy milyen a terület alapú alanyi jogú támogatások mértéke. Látszik, hogy Nyitra megyében, a Bodrogközben, ahol a legmagasabb bonitású koronaértékű földek, a legértékesebb földek találhatóak, ott a legalacsonyabb a gazdák támogatása. Ellentétben ezzel, ahol a legalacsonyabb, a hegyvidéki vidékeken kiemelten a legmagasabb támogatás van egy hektárra, a terület alapú támogatásra a gazdáknak.

Ezzel nem tudunk egyetérteni, ezért javasoljuk, hogy teljesen át kell értékelni a mezőgazdasági támogatási rendszert. Vissza kell hozni a köztudatba a kézműves mezőgazdaságot, hiszen éppen ennek elszorvasztása következtében olyan magas a munkanélküliség a régióban. A terület alapú intenzív mezőgazdasági gazdálkodás és főleg a sűrűn vetett területeken való gazdálkodás van egy lábon a mezőgazdasági támogatási rendszerben kiemelten támogatva, míg minden más teljesen elszorvadt, leépült. Legyen az a zöldség- és gyümölcsstermesztés, legyen az szőlészet, borászat, mennyiségben nagyon visszacsúszott, minőségben a borkultúra emelkedik természetesen és hasonlóképpen a húsfeldolgozás, illetve az állattenyésztés teljes mértékben lecsúszott. Ezért a programunkban, amelynek az összesített sűrítménye itt látható a Közös akarat című programban, azt szeretnénk, hogy ezen részágazatok, tehát a zöldség- és gyümölcsstermesztés, az állattenyésztés újjáélesztésével párhuzamosan építsük ki és ösztönözzük országos szintről törvénymódosításokkal vagy törvények elfogadásával a feldolgozó, termelői és értékesítési szövetségeket, amelyek konkurálni tudnának a meglévő nagy áruházakkal és áruházláncokkal.

Hogy milyen súlyos a helyzet régióinkban, Dél-Szlovákiában, a munkanélküliség térképe mutatja. Nagyon hasonlít a szegénységtérképhez, látszik, hogy Dél-Szlovákia járásaiban, ahol a legsötétebb színek vannak, kiemelten magas a munkanélküliség. Eppen a legfrissebb hír volt, hogy Gömörben, a Rimaszombati járásban a legmagasabb a munkanélküliség ma Szlovákiában, 27 százalék fölötti. A hasonló és szomszédos járásokban, legyen az a Rozsnyói járás, legyen az a Nagyrőcei járás, a Losonci és Nagykürtösi járás, úgyszintén kiemelten magas, 25 százalék körüli értékkel bír. Mi a megoldás, feltehetnénk a kérdést. Természetesen a Magyar Közösség Pártja a gazdaságpolitikai programjában a Baross Gábor Tervből indult ki. A Baross Gábor Tervet másfél-két évvel ezelőtt fogadtuk el és tártuk a nyilvánosság elé, nagyban köszönhetően a Szövetség a Közös Célokért Egyesület segítségének. Akkor a szerkesztőbizottság elnöke lehettem. Ez az egyetlen egy olyan gazdasági program az elmúlt 25 évben, amely a régióinkat, szülőföldünket érinti, és amelyet széles körű elismerés fogadott más programokkal ellentétben. Tehát ez az egyik dokumentum, amely alapját képezi a Magyar Közösség Pártja és közösségünk, a magyar közösség fejlesztési lehetőségeinek, programjainak.

A másik ilyen sarkalatos pontunk a Magyar Közösség Pártja által tavaly ősszel, novemberben elfogadott önkormányzati, öngazgatási terv, mert valljuk, hogy saját dolgainkról saját magunk dönthessünk, ezt kérjük a mindenkori felelősöktől, kormányzóktól, hogy ilyen formában alapvetően mi irányíthassuk a fejlődést, a fejlesztést régióinkban, Dél-Szlovákia járásaiban, a szülőföldünkön. Azt szeretnénk, hogy a leszakadás, a visszafejlődés pályájáról fejlődési pályára állítsuk szülőföldünket. A szociális segélyeken alapuló gazdaság helyett a tudáson, a munkán alapuló gazdaságot szeretnénk előtérbe helyezni. Mint jeleztem, a legmagasabb munkanélküliség a régióinkban van. Természetesen bevándorlóktól, idegenektől mentes jövőt szeretnénk a lakosságunk számára. Azt szeretném még elmondani sarkalatos pontként, hogy a korszerű utak és vasutak a gazdaság ütőerei, amerre haladnak, ott van gazdaságfejlesztés, ott van hatékony munkahelyteremtés és mindezek a célkitűzések, amelyekről beszélek, innen, a Baross Gábor Tervből indulnak ki.

Maradjunk az utóbbinál, a közlekedési infrastruktúra fejlesztésénél. A vasutakat illetően látható ezen a térképen, hogy két európai vasúti folyosó szeli át Szlovákiát. *(Felmutatja.)* Az egyik a Berlin-Prága-Pozsony-Budapest vonal, a 4-es vonal, itt piros vonallal jelzett vasúti folyosó. Ezt a szlovák kormány nem fejleszti egyáltalán, egyetlenegy eurót nem helyezett még ennek a fejlesztésébe. Ezzel ellentétben a másikat, a 7-es számút, amely a Vág mentén Észak-Szlovákia felé halad, gőzerővel fejlesztik, európai uniós támogatásból évente súlyos eurómilliárdokat

szánnak erre és beruháznak a vasúti pálya korszerűsítésébe. A másik pedig, amit szeretnénk, itt látható a közlekedésfejlesztési térképen. A kelet-nyugati R7-es déli gyorsforgalmi út, amelyről kormányzati döntések születtek, születnek, de az építése valahogy nem tud elkezdődni. A Magyar Közösség Pártja elődje, a Magyar Koalíció Pártja volt az, amely első ízben 2002-ben a politikai porondon javasolta az R7-es gyorsforgalmi út építését Pozsonytól Dunaszerdahely, Érsekújvár érintésével egészen Losoncig. Óriási küzdelmet vívtunk Nyitra megye önkormányzatának ülésin az utóbbi egy-másfél évben, amikor a területrendezési tervet fogadtuk el, hogy ennek a sarkalati pontja az Érsekújvár környéki megoldás, hogy déli elkerülő legyen, Érsekújvártól délre húzódjon az R7-es, mert az megfelel Gúta, Ógyalla, Komárom, Párkány és Zselíz környékének, így hozzáférhető, megközelíthető lenne a gyorsforgalmi út.

Ami az észak-déli megoldást illeti, Magyarország és Szlovákia határának körülbelül közepén várható a jövőben egy TEN-T hálózati elem az észak-déli folyosót illetően és mi azt szeretnénk, mert a mi régióinknak, a magyarlakta régióknak alapvető érdeke, hogy ez a Garam mentén húzódjon. Tehát az R1-es szlovákiai gyorsforgalmi útról leágazva Léva, Zselíz, Párkány érintésével Budapest, és majd a Balkán irányába húzódjon ez az út. Van ennek egy megnevezése: Helsinki 5/c. Azért tesszük ezt, mint ahogy elmondtam, mert a korszerű utak és vasutak a gazdaság ütőerei, amerre haladnak ott van gazdaságfejlesztés, ott van munkahelyteremtés. Mi természetesen a magyarok által legsűrűbben lakott régióban, az Alsó-Garam mentén szeretnénk, a Csallóköztől egy picit keletebbre ezt a fejlesztést megvalósítani.

Az Ipoly-hidak egy következő sarkalatos pontunk. Az Ipoly-hidakról tudnunk kell azt, hogy az Ipoly mentén élők számára a két világháború közötti időszakban 51 híd szolgálta a forgalmat. Ezeknek a döntő többsége ma már nem szolgálja a forgalmat. Van három közúti híd, egy vasúti híd. Örülünk annak, hogy ezeken kívül két új híd az Ipoly középső folyásán megépült három évvel ezelőtt. A sort viszont szeretnénk folytatni, azt szeretnénk, hogy az Ipoly és a Duna összefolyása mentén, Helemba és Ipolydamásd között épüljön meg a következő Ipoly-híd. Illetve azt is szeretnénk, hogy az Ipoly alsó folyásánál, Ipolypásztó és Vámosmikola között legyen egy következő híd. Ennek az alternatívája lehetne elvileg a Szalka és Letkés közötti Ipoly-hidak teljes körű felújítása, miután megépülne az első Ipoly-híd azért, hogy az Ipoly mentén élők fejlesztését elérjük, jelzem, mindkét megye, tehát Nyitra és Nógrád megye is a leginkább hátrányos helyzetű, a leginkább leszakadó régió, hogy elérjük a magyar lakosság kapcsolattartásának minőségi javulását mindkét régióban.

A zöld- és barnamezős ipari parkokat szeretném felvázolni, hiszen régióinknak az ilyenek kínálata is fennáll. A pozsonyi felelősöknek a figyelmét egyelőre ezek elkerülték. Ilyenek található Komárom mellett, Hetényen van egy tervezett például, van ilyen Érsekújváron, barnamezős ipari park-terv, zöldmezős is található, van ilyen Párkányban az egykori papírgyár területén, van ilyen barnamezős ipari park Zselízen például az egykori gépgyár területén. Azért beszélek erről, mert a pozitív döntést követően, amikor a Jaguar Land Rover beruházás 2018-ban megvalósul és elkezd a termelését a gépkocsigyár, akkor a beszállítói háttérparának egy részét szeretnénk Nyitra megye déli régióiba, a Komáromi, az Érsekújvári járásba, a párkányi régióba és a Garam mentén a Lévai járásba telepíteni. A kínálat és tulajdonképpen a lehetőség fennáll. Az illetékesek figyelmét szeretnénk megyei, országos szinten felhívni arra, hogy a legmagasabb a munkanélküliség Nyitra megyében, és itt van igazából a gépgyártásnak hagyománya, ezért itt szeretnénk egyfajta lehetőséget adni az emberek számára.

Érdekességként hadd mondjam el azt, hogy ha a képzeletbeli közép-európai, Kárpát-medencei térképen leszúrjuk a körző hegyét a Duna közepén Csicsónál és meghúzzunk egy 70 kilométer sugarú kört, akkor máris négy gépkocsigyár található a

körön belül. Itt található a győri és esztergomi autógyár, a nagyszombati és a pozsonyi autógyár. Magyarországon egy nagyon komoly stratégia következtében törvényerőre emelkedett az a fajta körülmény, hogy a beszállító háttérpar 70 százalékanak odahaza, a gépkocsigyár vagy bármilyen más beruházás környékén kell megtelepednie. Szlovákiában ilyen helyzet nincs, éppen ezért vázoltuk fel a Baross Gábor Tervben, hogy szeretnénk egy hasonló megoldást. Ez egyfajta úrt oldana, megoldást hozna számunkra, mert ma a gépkocsigyáraktól Északra található a gyárak háttérpara, Nyitrától északra, illetve Nyitra városában, mi viszont azt szeretnénk, hogy pontosan a 70 kilométer sugarú kör közepén, a Duna, a Garam és az Ipoly mentén települjenek az ilyen ipari létesítmények akár családi vállalkozások, akár kisipari vagy közepes nagyságú vállalkozások formájában, amelyek beszállító háttérparként tudnának működni, tevékenykedni a gépkocsigyár számára. Van tehát délen, a Duna és Garam mentén is ilyen fogadókészség és -képesség.

Faluvállalatokat szeretnénk létesíteni, törvényerőre emelni a létrehozásukat, ösztönzésüket természetesen, és éppen ezért a helyi önkormányzatok, a gazdák és helyi vállalkozók összefogásával képzeljük el a faluvállalatok létrehozását. A közmunkaprogramot szeretnénk kiterjeszteni a kézműves mezőgazdaság és a kis léptékű élelmiszeripar irányába. Pontosan ezzel szeretnénk a helyi termékeket, a helyi vállalkozásokat ilyen formában fellendíteni, hiszen, mint jeleztem, pontosan a mezőgazdaság és az agrárium elsorvasztása miatt olyan magas a munkanélküliség térségünkben. Viszont a hagyománya megvan a gyümölcs- és zöldségtermesztésnek, az állattenyésztésnek, a szőlő feldolgozásának, a boriparnak, a pálinkafőzésnek, a lekvárkészítésnek és a befőttek készítésének hasonló módon, mint Magyarország számos régiójában, kistérségében, ahol hihetetlen előrelépés történt ezen a területen. Ezt szeretnénk megalapozni a mi régióinkban, Dél-Szlovákiában is. A nagyobb településeken nyílik erre lehetőség, legyen az Szógyén, legyen az Kőbölkút, Muzsla, Kéménd, Bény, Szalka és számos más település, Dunamocs például, Radvány a Komáromi járásban, legyen az Bátorkeszi, számos település olyan, ahol minderre megvan az alapvető lehetőség.

Emellett természetesen, mint jeleztem, létre kell hozni a termelői, értékesítési láncokat, szövetségeket azért, hogy ilyen módon tudják a polgárok a hazai termékeket, terményeket megvásárolni, ne pedig egyetlen lehetőségként az áruházláncok polcain. Emellett a termelői piacok létesítését vázoltuk fel nagyon fontos fejlesztési lehetőségnek, kitörési pontnak. Az Alsó-Garam-mente Leader regionális társulás keretében ilyen adtunk át másfél évvel ezelőtt Letkésen, hasonlóan szeretnénk átadni a Garam, Duna, Ipoly mentén egyaránt. Régióinkban kiváló lehetőségek vannak a vidéki turizmus különböző válfajainak az előremozdítására, fejlesztésére. Ám az ágazat Magyarországhoz és Ausztriához képest hihetetlen gyenge lábakon áll, gyerekcipőben jár. Legyen az vidéki turizmuson belül a borturizmus, a hévízi, a kerékpárturizmus és egyéb más válfajai a vidéki, helyi turizmusnak, mindegyikre kiváló lehetőségek adódnak a Duna, a Garam és az Ipoly mentén. Éppen ezért szeretnénk ezeket előmozdítani Párkányban, Muzslán, Szógyénben, Bátorkeszin, Dunamocson, a Duna mentén végig és az egész Garam-mente, Alsó-Garam-mente régiójában.

Létrehoztuk ezért néhány hónappal ezelőtt a Duna-mente Turisztikai Desztinációs Menedzsmentet pontosan az ilyen célkitűzéseink és törekvéseink megerősítésére, megalapozására, amelyek alapvetően a Baross Gábor Tervből indulnak ki. E tevékenységekkel szeretnénk ösztönözni, fejlesztésüket előmozdítani az ilyen ágazatoknak és természetesen lehetőséget adni a régióinkban élő polgárok számára, hogy végre már ne a szociális segélyeken alapuló gazdaság legyen úrrá régióinkban, hihetetlen magas munkanélküliséggel, mint jeleztem, hanem kétkezi munkával legyen lehetőség érvényesülni és a fiatalság ne hagyja el a régióinkat, mert

tudni kell azt, hogy Szlovákia 79 járását figyelembe véve a fiatalság elvándorlása munkáért nem Kelet-Szlovákiából, hanem éppen Dél-Szlovákiából, a magyar lakta vidékekről a legerőteljesebb. Ezt szeretnénk megelőzni, orvosolni és ehhez kérjük a támogatását mindenkinek, aki tehet azért, hogy a helyzet alapvetően megváltozzon, hiszen szülőföldünk, régióink számára szeretnénk egy jövőképet felvázolni és azt, hogy a leszakadás, a visszafejlődés útjáról fejlődési pályára állítsuk. Célunk a régió és szülőföldünk fejlődése, az itt élők gyarapodása. Köszönöm szépen mindenkinek a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérdezem Geri Valéria polgármester asszonyt, hogy kíván-e szólni. (*Geri Valéria: Igen.*) Öné a szó!

Geri Valéria tájékoztatója

GERI VALÉRIA polgármester (Kisújfalu): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Tisztelt Parlamenti Képviselő Urak, Hölgyek! Kedves Bizottság! Minden jelenlévő! Én is hoztam ajándékot, ahogy Iván, de majd az ülés után átadom. Egy kis község polgármestere vagyok, 700 lakosunk van Felvidéken és frissen megnyílt szociális intézményünk van a fogyatékkal élők számára, ők készítették ezt és meleg szeretetüket hozom ide, Budapestre, a parlamentbe.

Igazából két területet szeretnék érinteni, az oktatást és a kultúrát. Annál is inkább, mert egy éve vagyok csak polgármester és 25 évig oktatásban dolgoztam, ebből 15 évig egy teljes szervezetszerű általános iskola igazgatójaként. Valóban mély vízbe voltam dobva, amikor az oktatással kellett foglalkoznom. El kell mondanom, hogy ez, amit most nagyon röviden, pár mondatban fel szeretnék vázolni, nemcsak a Magyar Közösség Pártjáról szól, hanem a szlovákiai oktatás minőségéről is. Ugyanis az elmúlt időszakban tanúi lehettünk olyan szakmailag megalapozatlan intézkedéseknek, amelyek kimondottan csak politikai irányultságot vettek. Egyre nehezebbé tették az iskoláink munkáját, pedagógusaink munkáját főleg, mivel azt kell tudni, hogy Szlovákiában semmilyen szakértői gárda nem létezik, csupán a kormányt kiszolgáló intézmények támogatják vagy vesznek részt az oktatáspolitikában és az oktatás fejlesztésében.

Fontosnak tartom elsősorban és ezt fogom mindenképpen szorgalmazni a Magyar Közösség Pártjában kifejtett munkásságomban is, hogy ki tudjunk építeni egy olyan független szakértőgárdát, amely hosszú és alapos szakmai munka után tudja azt mondani, hogy igen, képes változni most az oktatás, az oktatás tartalma Szlovákiában. Elsősorban mindenképpen a magyar oktatásügyre gondolok itt, de természetesen ez érinti ugyanúgy a nemzeti iskolákat is. Amikor 2008 júniusában a kormány kimondta, hogy szeptembertől Szlovákiában az iskolák pedagógiai programmal működnek, ez hihetetlenül zuhant rá az iskolákra, semmilyen előkészítés és szakmai munka, semmilyen képzés, semmiféle előzetes esemény és semmilyen szakképzés nem történt meg. Bizony volt mit csinálni szegény pedagógusoknak, hogy teljesítsék a kormány és a törvény követeléseit és megírják a nyári szünetben az iskola pedagógiai programját, ami, valljuk be, természetesen a legtöbb esetben, szerintem 99 százalékban úgy történt, hogy a központilag kiadott pedagógiai programot lekoppintották, hogy működni tudjanak szeptembertől. Tehát itt mindenképpen hatékonyabbnak kell lennünk, azt gondolom. Számomra mindenképpen elsősorban is a szakmaiság dominál az oktatás területén. Ez most már eléggé kezd leképeződni a felsőbb szintű oktatási intézményekre is, ugyanis lassan eltűnik a szakoktatás, pedig nagyon-nagyon hiányzik. Ez természetesen nagyon összefügg azzal, amiről Iván előbb beszélt, hogy nincs gyakorlata a szakiskoláknak, nem tudnak az inasok és a különböző szakképző iskolák mire rákötődni, nem tudnak praxist biztosítani a tanulók számára.

Ami most nagyon égető számunkra, az a kisiskolák helyzete, mert számos, közel 200 iskola van veszélyben szeptembertől, mert a kormány azt a döntést hozta, hogy lecsökkenti a kötelező tanulólétszámokat az osztályokban. Azt gondolom és azt vallom, hogy az oktatás és a kultúra semmilyen országban nem lehet pénz kérdése, főleg nem egy kisebbségi területen. Iván említette a regionális öngazgatást. Én is ezt mondom, hogy a Magyar Közösség Pártjának van kidolgozott stratégiája arra, hogyan tudjuk elérni azt, hogy a saját iskoláinkról, dolgainkról mi magunk dönthessünk intézményileg vagy akár regionálisan.

A másik óriási problémát a tankönyvellátottságban látom Szlovákiában, ugyanis egyeduralom van a tankönyvellátás terén. Hiába hirdeti a törvényhozás, hogy van szabadsága az iskoláknak a pedagógiai programban, van tanári szabadság, én azt mondom gyakorlatból, hogy nincs, szinte semmilyen nincs. Akkor van, ha a pedagógus teljesen feladja a szabadidejét és saját maga gyártja az oktatási anyagokat, az oktatási tartalmat, mert a tankönyvek, amelyek most vannak, az az egy, szinte használhatatlanok. Vásárolni pedig az iskolának, tudva lévő, a fejkvóta miatt nincs pénze. Anyagi juttatást tehát egyáltalán nem kap. Szeretném elindítani ezt a problémamegoldást is, hogy ugyanúgy, ahogy a többi területén az iskola működésének, fejkvóta jár, így a normatíva szerintem a tankönyvekre is kijár az iskolának, dönthessen saját maga az iskola, hogy a saját pedagógiai programja mellé milyen tankönyvet és milyen oktatási segédeszközöket használ.

Mindenképpen szeretném, ha ezzel tovább foglalkozna a Magyar Közösség Pártja majd országos szinten is. Természetesen nem csak a pedagógusok béremeléséről szól ez, de az is igaz, hogy alul vannak fizetve, a másik pedig az, hogy túl vannak terhelve. Nálunk nincs az iskolában szabadidő-tevékenységre és különböző más területre fizetett pedagógus, vagy különböző más szakmai segítő, ezt mind a tanítók végzik egy iskolában. Ez eléggé leterheli őket. Természetesen az oktatás minőségére is kihat ez szerintem.

Figyelnünk kell továbbra is az infrastruktúrára. Nagyobb, jóval nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk ezután az iskoláink épületeire és az infrastruktúra fejlesztésére. Különösen oda kell figyelnünk ezután a szórványvidék oktatási intézményeire, iskoláira, óvodáira. Hiányoznak a bölcsődék, az óvodák, ezen mindenképpen javítanunk kell. Még annyit az oktatáshoz, hogy szeretnénk előbbre vinni annak az ügyét, hogy az oktatási minisztériumban kisebbségi főosztály működhessen, ennek megfelelő hatáskörökkel és természetesen ennek megfelelő pénzügyi költségvetéssel is.

A kultúra területén ugyanezt mondhatnám el. Szeretnénk törvénybe hozni, hogy a kisebbségi kultúra törvényből adódóan támogatható legyen, hiszen nyelvében és kultúrájában él a nemzet és azt gondolom, mindnyájan egyetértünk abban, hogy ezeket a dolgokat általában nem az ész vezérli, hanem a lélek és a szív és az ember mindig ott marad, ott áll és arra emlékszik, ami őt érzelmileg megfogja. Ez a titok nyitja nálunk is, hogy legyenek különböző amatőr vagy akár profi kulturális csoportjaink, ezek megfelelő támogatást tudjanak kapni mindenképpen. Szorgalmazni szeretnénk továbbá a magyar könyvkiadást, a napilapok kiadását és a színházaink infrastrukturális fejlesztését.

Nagyon szépen megköszönöm a magyar kormány segítségét ezen a területen, amit folyamatosan kapunk, érzünk. Utolsó sorban szeretném mindnyájukat megkérni én is arra, hogy amennyiben tudnak segíteni, álljanak mellénk, mert fontos számunkra, hogy Felvidéken olyan emberek éljenek, akik magyarul tanulhatnak, akik kultúrájukat szabadon gyakorolhatják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, polgármester asszony. Kérdezem az első napirendi ponthoz egyeztetett következő hozzászólónkat, dr. Knirs Imre alpolgármester urat,

hogy kíván-e szólni. *(Dr. Knirs Imre: Igen.) Öné a szó! (Geri Valéria átadja a hozott ajándékot a bizottság elnökének és alelnökének.)*

Dr. Knirs Imre tájékoztatója

DR. KNIRS IMRE elnök, alpolgármester (Egy Jobb Komáromért Mozgalom, Révkomárom): Elnök úr, Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Jelenlévők! Elég optimista hangulatban jöttem ide, mert most tulajdonképpen egy egészen más szemszögből láthatom a dolgokat és szólhatok. Tavaly a 750. évét ünnepelte városunk, azaz 750 évvel ezelőtt lett szabad királyi város Komárom. Sajnos több mint 20 százalékos munkanélküliséggel, leépítéssel és hadd ne panaszkodjak, mi mindennel ünnepeltük meg ezt a csodálatos évfordulónkat. Azért vagyok optimista, mert gyakorlatilag több mint egy éve a város fejlesztéssel megbízott alpolgármestere vagyok és elindultak olyan folyamatok, amelyekről eddig csak álmodoztunk, csak a legvadabb álmainkban juthatott volna eszünkbe pár évvel ezelőtt, hogy ilyen lépésekre sor kerülhet. Tulajdonképpen ezekről a reményteli tervekről és, bízom benne, megvalósulandó dolgokról szeretnék önöknek beszámolni.

Elindultak olyan kapcsolatok, amelyek hosszú éveken keresztül gyakorlatilag hidegen voltak hagyva és abszolút nem történt semmi. A szlovákiai szabad kikötők és a Mahart között elindultak a tárgyalások és a vízi út fejlesztése végett mindkét minisztériumból nagyon komoly szinten folynak tárgyalások. Már ötödik ízben kerül sor tárgyalásra Komáromban és keressük a megoldást. De megkértek arra, hogy ha felsőbb szinten is el tudom mondani ezeket a gondjainkat, problémáinkat, akkor tegyem meg.

Vízi utak kapcsán szeretném elmondani, hogy gyakorlatilag a vízi szállításnak reneszánsza van Európában, a Majnán, Rajnán, mindenhol, csak a Duna és dunai szakaszok, ez az alsó szakasz van elhanyagolva. Csak úgy tudjuk ezeket a dolgokat felélénkíteni, ha ezek a vízi utak kezelve lesznek és a Duna menti országok, amelyek teherszállítással és személyszállítással foglalkoznak, és élénken részt vesznek benne, az Európai Parlamentben közösen tudnak lobbizni azért, hogy ezeket a vízi utakat rendbe rakjuk. Van úgy, hogy napokig vagy hetekig ott állnak a személyszállító- és a teherhajók Komárom mellett, mert az alacsony vízállás miatt egyszerűen nem tudják elhagyni a várost. Ezekben kellene nekünk összefogni, mert ezeket a dolgokat csak közösen tudjuk megoldani. Úgy látom, hogy ez a közös törekvés gyümölcsöző, mert nemcsak a szlovák felet, hanem a magyar felet is érinti. Tolmácsolni szeretném a szlovákoknak azt a véleményét, hogy csakis közösen tudjuk megoldani ezt, ők is elismerik, hogy jóval előtte van a Mahart és a magyar vízi áru- és személyszállítás a szlováknak. Ezért kérném, hogy kapjunk meg minden támogatást erről a részről is.

Komárom tulajdonképpen a ki nem mondott kulturális és ipari fővárosa volt a Felvidéknek, de ez nagyon leépült. Nagyon leépült, keveset beszélünk erről, kevesen mondták el, hogy miféle támogatásokra lenne szükségünk, bár valójában nekünk nem is támogatásra van szükségünk, hanem közös munkára. Csakis együtt, közösen tudjuk megoldani a dolgokat. Ott épülhetnek hidak, a hidak mind osztatlan közös vagy, a Duna ugyanúgy. Nemcsak az egyik vagy a másik fél közlekedik, hanem mindkettő, így csak közösen tudjuk ezeket a dolgokat megoldani.

Konkrét dolgokat is említenék. 1890-ben hozta létre három komoly cég által a magyar állam Komáromban a hajógyárat. Több mint százéves múltra tekintett vissza ez a gyár, ahol fénykorában több mint hatezer ember dolgozott, több mint hatezer családnak adott munkalehetőséget. Ez a gyár nemcsak összeszerelő üzem volt, mint a letelepülő autógyárak és a többi nyugatról behozott összeszerelő üzemek, hanem volt szellemi kapacitás, olyan emberek, akik terveket tudtak lerajzolni, létrehozni és nemcsak terveztünk, hanem meg is tudtuk oldani fizikálisan úgy, hogy évente 12-15 személy- és teherszállító hajót építettünk. Ezek az egész világban most is közlekednek

és tényleg jó hírért vitték a komáromi hajógyárnak. Ebből a több mint hatezer emberből ma már csak 300 ember dolgozik ott.

Miért vagyunk reményteljesek? Azért, mert a Nemzetstratégiai Kutatóintézet által felvázolt Kárpát-haza programban felhoztak egy olyan lehetőséget, hogy nem pénzt fognak átutalni ezzel segítve a szlovákiai magyarságot, hanem munkával, munkalehetőségekkel támogatnak minket. Ezekre az ígéretekre szeretnénk alapozni, mert ezek reményteli ígéretek. Ebbe bele is kapaszkodtunk olyan téren, hogy nagyon komolyan tanulmányozzuk azokat a lehetőségeket, dolgokat, amelyeket most a magyar kormány fejlesztésekre költ, például most a legutóbb láttuk, hogy a sétálók igényeihez pontonszigetek kialakítására kerül sor a parlamenttől nem messzi részen, az Erzsébet híd és a Lánchíd között. Ebben is konkrétan tudnánk részt venni. Ha fantasztikus, 130 méteres személyszállító hajókat tudtunk tervezni, akkor ezekben a dolgokban is szívesen részt vennénk, tervezésben, kivitelezésben egyaránt. Szóval nem segítséget kérünk, hanem lehetőséget arra, hogy dolgozhassunk, hogy a megtervezett és az igényeknek megfelelően összerakott ilyen dolgokat tudjuk gyakorlatilag megvalósítani, amire mi is és a magyar kormány is büszke lehet. Büszke lehetne arra is, hogy valójában a határon túl élő magyaroknak adott lehetőséget a bennük rejlő potenciál megmutatására.

Közösen veszünk részt a turizmusban, együtt fejlesztjük a várost, azt a várost, amelynek egyharmada Magyarországon van, kétharmada a szlovák részen. Történelmi jelentőségű dolgok vannak itt, lehet, hogy sokan keveset tudnak róla, van ott egy olyan bástyarendszer, amely valószínűleg a világörökség részévé fog válni, a mi szívünkben már ott is van, óriási, hatalmas, ezt el sem tudják képzelni, 16,8 kilométernyi bástyarendszer. Ez egy csodálatos valami! Egyedül nem bírunk vele, nem bírhatunk, mert ez történelmi jelentőségű dolog, ami nagyon vonzó lehetne a turizmus számára, gyakorlatilag a monarchiának építették, nem egy szétszakított, kűszködő városnak, hogy ezt rendbe rakja. Minden oda lett rakva a nyakunkra, hogy ezt oldjuk meg és emberek mutogatnak ránk, hogy ott van előttünk egy romhalmaz.

Történelmi vonatkozású épületeink vannak, meg kell hogy említsem a gyönyörű megyeházánkat, a poliklinikánkat, ami régen a Komárom-Esztergom megyei adóhivatal épülete volt. Szinte dől össze. Olyan javaslatokkal állnak elő a képviselőink, hogy adjuk el egy euróért és a belvárosban legyen bevásárlóközpont. Ezt egyszerűen nem hagyhatjuk. Amíg Magyarországnak van egy olyan programja, hogy a határon túli, magyar vonatkozású történelmi épületekre van keretünk és segítségünk, akkor tegyük ezt meg, töltsük meg tartalommal, közös magyar tartalommal. Ötleteink vannak és minden segítséget mi is megadunk, de egyszerűen ezt a ránk ruházott feladatot nem bírjuk elviselni, ez a súly minket összeroppant. Azért roppant össze, mert ha kicsit valaki utánanézett a történelemnek, tudhatja, hogy Szlovákiában a területi szétszétlás sajnos úgy lett, ahogy lett. A magyarok számára nagyon kedvezőtlen, az egykor híres és neves Komárom vármegyét úgy osztották fel, hogy gyakorlatilag egy kis provinciális város lettünk egy megyeszékhelyből. Gyakorlatilag minden épület, amely ránk ruházódott, mind-mind teher számunkra. Nem kapunk sehonnan sem pénzt. Elmegy a pénz a megyékre, elmegy a fővárosba, oda pedig nem jut.

Valójában a turizmusból és a kultúrából szeretnénk megélni. Ha ezt nem fogjuk közösen megkapni a magyar félel... És miért utalok mindig a magyarságra? Azért, mert mi nap mint nap ott vagyunk. Ha kinézünk az épületeinkből, átlátunk Magyarországra. Nekem közelebb van átmenni a magyarországi Tescóba, mint a szlovákiaiba. Oda megyünk át szikvízért. Otthon vagyunk, otthon érezzük magunkat, de ezt a támogatást minden nap visszaköszönve kell hogy érezzük.

Nagyon sok mindent írtam itt össze, tanácsoltak is, hogy ezeket a dolgainkat mondjam el, de talán majd egy szakmai bizottság előtt kellene elmondanom.

Remélem, hogy kapok rá lehetőséget. Felvállaltam, hogy szívvel-lélekkel mindent megteszek a szeretett városunk felvirágoztatására, és lehet, hogy egy bizonyos idő után majd unalmas lesz, vagy talán zaklató, de ezt nem hagyhatjuk, mint hosszú évtizedeken keresztül tettük. Csak a szavunk nem jutott el arra a kellő helyre, ahova el kellett volna hogy jusson.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. A kellő helyekre majd bővebben el fogom juttatni a kéréseinket és nem csak azt szeretném, hogy ezek víziók legyenek, hanem konkrét tervek és szeretném, ha segítenének e tervek megvalósításában. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Mi is köszönjük szépen alpolgármester úrnak. Ezzel az előadók sorának végére értünk. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kívánnak-e kérdést feltenni, véleményt mondani. Önöké a szó! *(Jelzésre.)* Ander Balázs képviselő úr.

Hozzászólások, kérdések

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm vendégeinket. Egyetlen egy hozzáfűznievalóm lenne. Én itt élni akarást láttam és nagyon sok ötletet hallottunk, éppen ezért lett volna jó egyébként, vagy tartanám hasznosnak, ha az európai területi társulásokról ilyen esetekben, ilyen alkalmakkor valamiféle szó lehetne. Pontosan tudjuk, hogy felvidéki, illetve magyar relációban van vagy tíz ilyen ETT. Az Arrabona ETT-től egészen a Bodrogi ETT-ig. Tehát mintegy tíz olyan szervezet, amely legalább is a megfogalmazott célok szerint pontosan az ilyen feladatokban, az ilyen problémák megoldásában tudna segíteni.

Arra kérem elnök urat, hogy legközelebb, ha ilyen jellegű napirendjeink vannak, esetleg fontoljuk meg, hogy a tisztánlátás kedvéért vagy egyáltalán azért, hogy a gyakorlatban is szembesülhessünk azzal, hogy mi folyik gazdaságfejlesztés, egyáltalán kulturális programok, turisztikai programok kapcsán a felvidéki és a magyarországi magyarok között, akkor ezek bemutatásra kerülhessenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Más kér szót? *(Jelzésre.)* Szávay képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Én is tisztelettel köszöntöm előadóinkat és köszönöm szépen én is a nagyon összeszedett és informatív beszámolót.

Két kérdésem lenne. Az alelnök úrtól egyrészt azzal kapcsolatosan kérdeznék, hiszen ez így konkrétan nem hangzott el, de gyakorlatilag körüljártuk ezt a kérdést, hogy az MKP közösségi önkormányzatok, közösségi önkormányzás címén készítette el azt a koncepciót, amelyet egyesek autonómia-koncepciónak hívnak, mások nem. Semjén miniszterelnök-helyettes úr számos alkalommal megtette már azt a kijelentését, hogy a magyar kormány minden külhoni magyar autonómiatörekvést támogat, nevezetesen úgy, hogy a tömbben élő magyaroknak jár a területi, a szórványban élő magyaroknak pedig a kulturális autonómia. Szeretném megkérdezni, hogy mi az MKP véleménye erről, vagy az MKP miben gondolkodik, mit ért autonómia alatt. Lehet-e egyáltalán használni az autonómia szót Felvidéken? Kérdezem ezt különösen Halász Béla esete kapcsán. Beszélhetünk-e autonómiáról, vagy nem, ha igen, az milyen formában valósuljon meg és ehhez milyen támogatást adjon a magyar kormány, a magyar Országgyűlés, bárki innen?

A polgármester asszonytól pedig azt szeretném kérdezni, hogy egy dolog van, amiről azért nem ejtettünk szót és talán ide kívánczolt volna, az a magyar kisiskolák helyzete, illetve az a kérdés pontosabban, hogy a magyar kisiskolák egy részét, egyesek szerint akár az egyharmadát is a bezárás veszélye fenyegeti. Hogy áll ez a

kérdés egyáltalán? Ha erről hallhatnánk néhány mondatot. Illetve a polgármester asszony több soron megköszönte a magyar kormánynek a különböző ügyekben a felvidéki magyarság számára nyújtott támogatást. Milyen segítséget kaptak eddig önök a magyar kormánytól a kisiskolák megtartásának érdekében, az ebben való küzdelmükben? Ezt szeretném megkérdezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Más kérdés, vélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, úgy én is szeretném megköszönni mindhárom előadónknak, hogy tájékoztatást kaptunk tőlünk, nem is várva, különböző ügyekről, hiszen Farkas Iván polgármester urat, alelnököt ismerve, azt gondoltuk, hogy csak közgazdász szemszögből fogunk kapni tájékoztatást a felvidéki fejlesztési lehetőségekről, de hallottunk itt oktatásról, kultúráról. Révkomárom alpolgármesterétől a turizmus fejlesztésétől a vízi közlekedésig sok mindenről.

Engedjék meg, hogy elmondjam, a felvetett problémával, amit dr. Knirs Imre mondott, veszélyes vizekre evezünk, hiszen a Duna az év jelentős szakában valóban nehezen vagy egyáltalán nem hajózható. Ugyanakkor, ha ezt a témát bárki felveti, gondoljunk arra, hogy gyakorlatilag a rendszerváltást megelőzően az akkor még szinte majdnem homogén magyar ellenzék, hogy is mondjam, a Bős-nagymarosi vízlépcső és erőműrendszer ellen volt, ami egyébként valóban szabályozta volna a Dunát és közlekedési szempontból lehet, hogy hasznos lenne, ugyanakkor ez egy olyan téma, amit politikailag megfontolva veszélyes még csak felvetni is. De tudjuk, hogy egyébként a folyami közlekedést és a nemzetközi kereskedelmet hátráltatja.

Nagy tisztelettel szeretném megkérdezni Farkas Iván alelnök urat arról, hogy januárban lett átadva a Magyar Nemzeti Kereskedőháznak egy újabb irodája a Felvidéken, Rimaszombaton. Hogyan látja, alelnök úr, a határon átnyúló gazdasági kapcsolatok lehetőségét? Elindult-e ez, vannak-e gyakorlati tapasztalatok? Akár az irodaátadás kapcsán is hozhat-e ez új előremutató gazdasági kapcsolatokat és segítheti-e a felvidéki magyaroknak a szülőföldön való megmaradását és boldogulását? Köszönöm szépen. Alelnök úr, öné a szó!

Farkas Iván válasza

FARKAS IVÁN alelnök, polgármester (Magyar Közösség Pártja, Muzsla): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Való igaz, hogy volt egy két-két és fél éves felfutási időszak, elrugaszkodási helyzet, ami a Kárpát Régió Irodahálózatot illette és ezt követi most már élesben a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. irodahálózatának kiépítése, tevékenységének elindítása Felvidéken. Az irodanyitások voltak, ha sorrendben vesszük, Kassán, Dunaszerdahelyen, Érsekújváron, legutoljára Rimaszombaton és majd további irodák jönnek létre. Ez hihetetlen fontos mérföldkő a magyar-magyar kereskedelmi kapcsolatokat, a magyarországi és a felvidéki vállalkozások kapcsolatrendszerének ösztönzését illetően, vagy akár tanácsadási, projektírási és menedzsment szempontjából is fontos szerepük lehet az európai uniós pályázatokat illetően, vagy a határon átnyúló programokat és azon belüli pályázatokat illetően. Nagyon fontos szerepük lehet ebben. De elsősorban, úgy gondolom én, közvetítő szerepük is lehet ezeknek az irodában dolgozó tisztségviselőknek, hiszen ha valaki Győrből, Budapestről, Kecskemétről meglátogatja a dunaszerdahelyi vagy majdani párkányi irodában dolgozókat, akkor akár közvetítő szerepük lehet Csehország, Lengyelország irányába a nyelvtudásnak köszönhetően. De természetesen alapvetően a magyarországi és a felvidéki vállalkozók közötti kapcsolatrendszer kiépítésére szolgál, a magyarországi vállalkozói körök mintájára felvidéki vállalkozói körök létrehozására, arra, hogy a régiókban, szülőföldünkön tevékenykedő vállalkozók tudjanak egymásról és éppen ezért, mondjuk, a párkányi vállalkozó ne Zsolnáról rendelje meg az árut, hanem információt kapjon arról, hol tudja megtalálni a

potenciális beszállítóját a Duna és a Garam mentén, és onnan tudjon vásárolni. Ilyen formában egy hálózat jöhet létre, amelynek keretében az adott régióban tevékenykedő vállalkozók tudhatnak egymásról, együttműködhetnek és együttműködhetnek a magyarországi vállalkozókkal. Ez az egész lényege.

Elnök úr, engedje meg, hogy a két képviselő felvetésére nagyon röviden válaszoljak. Az európai területi társulások felvetése fontos mérföldkő szerintem, mert nagyon szépen kibontakoznak és tudjuk, hogy a korábbi euróregiók helyett immár első számú szempont náluk a gazdaság- és területfejlesztés adott régióban. Én olyan minőségben tudok most szólni, mint aki a magyar-szlovák államhatár mentén létrejött európai területi társulások, az EGTC-k közül az elsőt tudom képviselni, az Ister-Granum EGTC-t. Ez a magyar-szlovák országhatár mentén elsőként és az egész Európai Unióban sorrendben másodikként jött létre egy francia-belga EGTC-t követően. Részt vehettem ennek a létrehozásában, pozsonyi országgyűlési képviselőként a Duna bal partján, a mi oldalunkon ösztönöztük a polgármestereket, hogy a korábbi Ister-Granum euróregióból bátran lépjenek át az európai területi társulásba. Személyesen részt vettem a törvényes háttér kidolgozásában a pozsonyi országgyűlésben. Szeretném elmondani, hogy előretartó folyamatról van szó, fejlődnek ezek az európai területi társulások és nyilván a vezetőik be tudnának számolni, az Arrabonától egészen az Abaúji ETT-ig bezárólag, hogy milyen fontos tevékenységet folytatnak, az ott élők javára és az ott élők érdekében.

Ami a közösségi önkormányzati tervünket és koncepciókat illeti, természetesen mint ahogy a magyar miniszterelnök-helyettes úr felvázolta, mi ennek mentén kettős célú jövőképet tudunk elképzelni. Elsősorban az összefüggő tömbben élő közösség számára területi öngazgatási modellben gondolkodunk és a szórványban élők számára pedig kulturális, oktatási öngazgatási modellben. Tehát ilyen formában pontosan azt, ami a Kárpát-medencében uralkodó elv, nyilván európai uniós mintákra, mert a Lajtán túl ilyen öngazgatási, önkormányzati modellek működnek, szeretnénk végre Szlovákiában is felvázolni és elfogadtatni a többségi parlamenti döntéssel. Lévén, hogy Szlovákia 11 évvel ezelőtt igazából saját döntéséből fakadóan vált az Európai Unió tagjává, mi azt kérjük, hogy végre az ott uralkodó jogi gyakorlat Szlovákiában is helyére kerüljön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más hozzászólásra jelentkezőt nem látok. Nagyon szépen köszönöm előadóinknak, hogy részt vettek a bizottsági ülésen. Kérem, hogy maradjanak továbbra is, de az első napirendi pontot lezárom. Áttérünk a második napirendi pontunkra...

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Elnézést kérek, én még egy válasza várnék a polgármester asszonytól, ha szabad! Köszönöm.

ELNÖK: Elnézést kérek! Igen.

Geri Valéria válasza

GERI VALÉRIA polgármester (Kisújfalu): Köszönöm szépen. A magyar kisiskolák kérdéséről volt szó a beszámolómban, hiszen említettem, hogy törvényhozásba került az osztálylétszámok alsó határa. Emiatt vannak veszélyben a kisiskoláink természetesen. De nemcsak a magyarok, hanem minden kisiskola Szlovákiában. Azt szeretnénk elérni, hogy megtaláljuk azt a helyes utat, amely lehetővé teszi továbbra is a kistelepülésekben az iskolák működését, hiszen ha bezárjuk az iskoláinkat, akkor elszorvadnak a falvaink is, mert a fiatalok nem telepsznek le, ha nincs iskola, elszorvadnak a községek. Mindenképpen ez ügyben lépünk folyamatosan, teszünk ezért. A magyar kormány támogatásáról pedig a kultúra területén, azt

hiszem, leghitelesebben talán Bárdos Gyula, a CSEMADOK elnöke tudna beszélni, hiszen a kultúra területén gyakran éljük ezt meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen, polgármester asszony.

Tájékoztató a Szövetség a Közös Célokért tevékenységéről

Áttérünk a második napirendi pontunkra. Tájékoztató a Szövetség a Közös Célokért Egyesület tevékenységéről. Elsőként dr. Duray Miklós elnök úrnak adom meg a szót. Elnök úr, öné a szó!

DR. DURAY MIKLÓS elnök (Szövetség a Közös Célokért): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Kedves bizottsági tagok, kedves vendégek és a Szövetség a Közös Célokért elnökségi tagjai! Mindenkit nagyon nagy szeretettel köszöntök és előljáróban szeretném megköszönni a Nemzeti összetartozás bizottságának, hogy első alkalommal hívott így meg bennünket hivatalosan egy együttes ülésre. Ez nem azt jelenti, hogy még nem jártunk itt, hiszen körülbelül egy évvel ezelőtt a kitelepítettek emléknapja alkalmából a Rákóczi Szövetség szervezésében a felsőházi teremben, illetve az azt követő délutánon pedig ebben a helyiségben tartottuk a Szövetség a Közös Célokért elnökségi ülését. Tehát mondhatni úgy is, hogy most már visszatérő vendégek vagyunk.

A Szövetség a Közös Célokért egy olyan bejegyzett polgári társulás Szlovákiában, amelynek 2002 óta jogi személy tagjai vannak, öt jogi személy hozta létre, országos magyar szervezetek, és azóta a fejlesztés következtében bővült a taglétszám. Most már húsz jogi személy tagja van a Szövetség a Közös Célokért Egyesületnek. A közös tevékenység elsősorban a tevékenység koordinálásában merül ki, mert a Szövetség a Közös Célokért tevékenysége összefügg eredendően a státustörvénnyel, a szomszédos országokban élő magyarokról szóló törvénnyel és a magyar igazolványrendszerrel. De nem akarok belemenni a szövetség működésének részleteibe, ezért átadom a szót Pogány Erzsébet igazgató asszonynak, ő felvázolja röviden önöknek a szövetség tevékenységét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Igazgató asszony!

Pogány Erzsébet tájékoztatója

POGÁNY ERZSÉBET igazgató (Szövetség a Közös Célokért): Köszöntöm én is a testületi ülésen résztvevőket. Az elnök úr aztán visszaveszi a szót, abban állapotunk meg, hogy a száraz adatok maradnak nekem, a politikai összegzés pedig majd neki. Remélem, sikerülni fog.

A Szövetség a Közös Célokért 2001-ben alakult, 15 évvel ezelőtt és valóban a státustörvény végrehajtása és a tájékoztató munka kapcsán mi Felvidéken nem azt találtuk ki, hogy egy szervezet végezze el a tájékoztatást, hanem az akkor létező öt nagy szlovákiai szervezet, amely tagsággal rendelkezett és országos hálózattal, hozta létre jogi személyek társulásaként az egyesületünket. Az alapító tagok a rangját adják meg a szervezetünknek. Önök is látják, hogy a CSEMADOK, a Magyar Közösség Pártja, a Szülők Szövetsége, a Pedagógus Szövetség és a Cserkész Szövetség alakította. Tíz évig az alapítók működtették. Tíz év után úgy látom én is, hogy nagyon jó döntés volt a bővítés, kisebb regionális szervezetek léptek be a társulásunkba, erről már hallottak önök Knirs Imrétől, az Egy Jobb Komáromért Társulás elnökétől. A Limes Anavum Regionális Honismereti Társulás Párkányban, azt gondolom, a lengyel és a szlovákiai magyarok kapcsolatában végez olyan munkát, amit senki más Felvidéken nem. A Rákóczi Baráti Kör Királyhelmeceken - Pásztor István urat több szervezet vezetőjeként ismerik - egy régiófejlesztési központot működtet. A Zoboralja Közhazsnú Társaság szórványkérdésben szakértő. A Reviczky Társulás Léván Wirth

Jenő vezetésével egy olyan Reviczky-házat működtet, amely abban a régióban a lelke az ottani felvidéki magyaroknak, és azt gondolom, példaértékű sok más magyar ház számára. Egy újabb csatlakozás 2013-ban volt, a Martosi Szabadegyetemen, a Via Nova Ifjúsági Csoport is kérte felvételét, ez egy nagyon látványos közgyűlésünk volt, de a Cservenka Alapítvány Hidaskürtről szintén belépett. Önök tudják, hogy Cservenka János nevéhez kötődik az első csehszlovákiai önálló szakközépiskola, az elsőmagán szakközépiskola és magyar képzést végez azóta is. A Kárpátia Sport Polgári Társulás pedig a Kú Lajos által vezetett Aranycsapat Alapítvány felvidéki partnere. Szerencsénk van azzal, hogy Pallag Györgyben egy olyan sportolót találtak, aki végzi a szervezési munkát is Kú Lajosék mellett.

A Mátyusföldi Nagycsaládosok Egyesületét Pásztor Csaba alapította, egy családlánc Felvidéken, a legerősebben mozgatja ezt a hálózatot és nagyon örülünk, hogy általa ebben a hálózatban mi is most már részt vehetünk. A Palóc Társaság Ipolybalogon Urbán Aladár vezetésével működik, a rovásírás, a népfőiskola, a sokirányú képzések fáradhatatlan képviselője, éppen azért, mert az egyik legjobban ismert, legelismertebb pedagógusunk. A Pro Kalondiensis Polgári Társulás Papp Sándor vezetésével példa arra, hogy egy kis regionális társulás a mi szervezésünkben hogyan jut el Magyarországra is gyakrabban, de önállóan is ragyogó kapcsolatokat építenek például a nyugati magyarsággal. És a Széchenyi Társaság Budapestről. Ne lepődjön meg senki, az Európai Unióban senki nem tiltja azt, hogy Szlovákiában egy társulásnak tagja legyen. Egyetlen magyarországi tagunk van egyelőre. Rubovszky András főtitkár úrral sok éves kapcsolatunk van és önök is tudják, hogy a Széchenyi Társaság, ha végzi a munkáját, akkor Felvidéken ugyanúgy otthon van, mint Erdélyben, Kárpátalján és Délvidéken. És a Via Nova ICS Gubík László vezetésével, mint mondtam Martoson léptek be. Legutóbb 2015. november 7-én Kassán tartottunk ülést. A Boráros Színház, Boráros Imre Kossuth díjas színművészünk nevével fémjelzett polgári társulás is csatlakozott hozzánk. A Kukkok Polgári Társulás pedig egy környezetvédelmi programot vállaló szervezet Horváth Ákos vezetésével Egyházkarcsáról. És a Rovás Polgári Társulás Kassán Szabó Ottó képzőművész vezetésével, ez is rangot adott nekünk, hiszen ahogy a Reviczky-ház Léván, azt gondolom, hogy a rovásház Kassán jelent egy olyan központot, amely a kassai magyaroknak megmaradási bázisa lehet.

Ott alul látható a logónk, az öt alapítónk összefogását próbáltuk hangsúlyozni és nem véletlen, hogy minden oldalon a Felvidék.ma logóját mutatom. Ez a reklám helye, mert a Felvidék.ma a leglátványosabb programunk. Azt hiszem, önök is mindannyian ismerik a hírportálunkat.

A tisztségviselők: Duray Miklós az elnök, Ladányi Lajos és Mézes Rudolf az alelnökünk.

A térkép azt mutatja, hogy hol nyitottunk 2001-2002 évfordulóján irodákat. Akkor 11-et nyitottunk, most 13 van, de több olyan helyszín van, ahol tájékoztatást nyújtunk. De a Szövetség a Közös Célokért Egyesületnek nincs fizetett munkatársa. A legtöbb helyen, el kell mondanom, fél munkaidőben van munkatárs. Összeköti valamennyi irodánkat, hogy mindig a magyar közösségnek egy közösségi házat vesszük igénybe az adott városban, vagy a tagszervezetünk, vagy a református egyház, vagy pedig más szervezet működteti a házat. Arra nagyon ügyelünk, hogy nem albérletbe mentünk, hanem az adott régióban a közösségi életet éltető házban béreltünk irodát. Itt a hosszú felsorolás. A szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény 2000-2002-ben valóban egy óriási fejlesztésre adott lehetőséget. A magyar házakat akkor olyan állapotban láttuk, hogy vagy nem voltak befejezve, vagy éppen már ötven éve nem voltak felújítva. Tehát ez egy olyan beruházás volt, hogy akkor rendbe tettük a hálózatot. De eltelt 15 év, így azóta újra generáljavításra szorulnának ezek az irodák.

A magyar igazolványok. Bizonyára önöket is érdekli, hogyan áll ez most Szlovákiában. Azzal, hogy 2007 júniusában a magyar parlament az érvényességét meghosszabbította, tehát végtelenítette a magyar igazolványok érvényességét, ennek köszönhetően nem kellett az öt év múlva letelt igazolványokat újra beadni, hanem pótfüzetet kell kérvényeznie annak, aki igénybe vette a kedvezményeket, tehát az igazolványában az az öt oldal, ahol a kedvezményeket bejegyzik, betelt. A 2015. év végéig összesen 130 ezer kérelmet intéztünk az irodában, 2015-ben, ha egy évet tekintek, 2500 ilyen kérelemről beszélhetek. A legtöbb kérelmet Komáromban adták be, ez 700 volt, Dunaszerdahelyen és a királyhelmecei irodában pedig egyaránt 400-400.

Az állampolgárság ügyében is bennünket keresnek meg. Mi mást tudunk tenni? Ha az allampolgarsag.gov.hu oldalról tájékozódva a szlovákiai magyar polgár információt szeretne erről kapni, akkor segítünk neki. El kell mondani, hogy a kérdések 90 százaléka arra vonatkozik, hogy vajon már szabad-e kérni az állampolgárságot. Ha a sajtóban felröppen valamilyen hír, akkor egy-egy polgár úgy gondolja, hogy most már valóban nem jár semmilyen hátránnyal, ha magyar állampolgárságot kér. Biztatunk is mindenkit és magyarázunk, hogy ha Magyarországra átmegy, illetve a két konzulátuson kéri, akkor nem érheti semmilyen hátrány, ugyanakkor arra biztatjuk őket, hogy ne jelentsék be, hogy magyar állampolgárságot kértek. Nincs információnk arról, hogy most mennyi kettős magyar állampolgár van Szlovákiában. Szerencsére a szlovák hivataloknak sincs erről pontos információja.

A másik fontos pont, amit szerintünk végzünk, a tájékoztatás a magyarországi oktatásban való részvétel feltételeiről, a szülőföldi és magyarországi ösztöndíjak lehetőségeiről. Ezt hetedik éve végezzük úgy, hogy a Balassi Intézet velünk kötött szerződést. Egy komáromi irodában egy nagyon ügyes munkatársunk végzi, de előny az, hogy végig a 600 kilométeres sávon a diákok elérhetik a magyar házakban is ezt a tájékoztatást.

Mint említettem, a Felvidék.ma hírportál működése a leglátványosabb és 24 óra szolgálatot is jelent. El kell mondanom, hogy játéknak indult ez 2005 novemberében, magunknak kezdtük gyűjteni az információkat, a rólunk megjelent cikkeket. 2006 januárjában léptünk nyilvánosság elé, tehát itt is évfordulót ültünk, mert tíz éve működtetjük a hírportált. Azzal, hogy továbbra is konzervatív megközelítésből nemzeti elkötelezettségű cikkeket jelentetünk meg, hiánypótlók vagyunk, mert erre az egyetlen napilapban és több portálon nincs lehetőség. Szerkesztési elvünk, hogy csak felvidéki témával foglalkozunk. Ezt néha felróják nekünk, de állítom, hogy ebben a hírtömegben ez így van jól, mi akkor adunk hírt, például más határon túli közösség témája is érdekel bennünket, ha meg tudunk kérdezni a saját közösségünkből valakit, hogy ő erről hogyan értesült és mi a véleménye.

A régiófejlesztésre irányuló programokban való részvétel is 2003-tól zajlik. Az első perctől, ahogy az irodák elindultak, tudtuk, hogy ez korparancs. Ahogy a képviselő úr említette az európai területi együttműködést, akkor még EGTC, mi az első pályázatunkban, amit még PHARE-program keretében adtunk be, egy régiófejlesztés forrásai hálózatot építettünk, a következő pedig a határon túli gazdasági és kulturális együttműködést megalapozó és segítő hálózat létrehozása. Ez már arról szólt, hogy az EGTC 2005-ös elfogadása után egy kiadványban biztattuk a szlovákiai magyar közösséget, hogy ezt a lehetőséget ne hagyja elveszni.

A Kárpát Haza programot is említették már. Valóban lehetőséget látunk abban, hogy a Nemzetstratégiai Kutatóintézettel együttműködve tényleges fejlesztésre legyen lehetőség. Bízunk abban, hogy a sok bizonytalan hónap után ez a program beindul.

Egy örömteli feladat a családlánc felvidéki építése. A Mátyusföldi Nagycsaládosok Egyesületének elnöke vont be bennünket ebbe a munkába. Éppen most szombaton a parlamentben tölünk is, Felvidékről is több, 30 család, 100 tag vett részt azon az Országházban szervezett családnapon, amely hitünk szerint a házasság hetében nemcsak a házasságra, hanem a gyermek, a család problémájára is vonzó módon irányítja rá a figyelmet. Mindig más családot hozunk és ennek nagy sikere van. Ugyanakkor az építésben itt is megéltük azt, hogy sok olyan kárpát-medencei hálózat van, ahol a felvidéki láncszem valahogy nehezen találja meg a kapcsolódást a lánchoz. Fél év munkája volt 2014-ben, amikor láttuk, hogy valóban első hívásra több mint 20 olyan szervezet csatlakozott ehhez a családlánchoz, majdnem függetlenül a Szövetség a Közös Célokért Egyesülettől, amely a Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetségének munkájában vesz részt.

Van egy következő új fontos feladatunk. Együttműködünk a magyarországi megyei civil információs központokkal. Van hátránya is annak, hogy 600 kilométer hosszan dolgozunk és élünk a szlovák-magyar határ mentén. Így hat ilyen megyei civil információs központtal találtuk meg a kapcsolatot. Az ő szakmai munkájukat vesszük igénybe. Mi még csak fél éve, múlt év nyaratól építjük a szakmai munkánkat, de most már a magyarországi partnerek is elismerik, hogy a saját régióinkban viszont otthon vagyunk. Tehát okos döntés volt, hogy ne feltétlenül a Komárom-Esztergom megyei, tatabányai irodából segítsék a határon túli felvidéki, például komáromi civil szervezetek munkáját, hiszen ott vagyunk mi, tehát velünk együttműködve egy nagyon hasznos szerződés-hálózat jött létre.

A szakképzés, felnőttképzés területén is több sikeres pályázatot valósítottunk meg, főként európai uniós pályázatokból, de partnerei lettünk a Nemzeti Munkaügyi Hivatalnak is egy 2014-es pályázatnak köszönhetően.

Rövidíteni szeretném. A további terület, amit szeretnék még kiemelni, talán a pozsonyi Magyar Galéria a CSEMADOK pozsonyi épületében, amiről úgy gondolom, hogy a CSEMADOK-kal egy jó együttműködést jelent. Ma már azt hiszik, hogy ez egy intézmény, miközben a CSEMADOK nagytermének a falára teszünk fel időnként képeket, de ebben a feladatban szeretnék még több partnert nyerni. Egyelőre csak szlovákiai magyar képzőművészek kiállítását szerveztük, de nyitottak vagyunk arra, hogy más közösségből is hozzuk.

A Baross Gábor Terv kidolgozását Farkas Iván említette. Ezzel szorosan összefügg a gazdasag.sk gazdasági portál működése, amelyet a Szlovákiai Magyar Közgazdász Társasággal közösen végzünk.

A költségvetésünkről egyetlen mondat. 2010-től évente 250-280 ezer euró összegből gazdálkodunk. Ez 75-85 millió forintot jelent, minden évben más-más és a támogatás nagyobb részét, korábban felét, idén először az összeg kétharmadát a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának köszönhetően a Bethlen Gábor Alaptól kapjuk. Eddig kiegészítettük brüsszeli forrásból és minden évben lobogtatom, hogy igen, megpróbáljuk a szlovákiai magyar kultúrára szánt keretet is megpályázni. Nem sikerült még eddig. Ez azért fontos, mert önök is talán tapasztalták, hogy most többször említik a Szövetség a Közös Célokért Egyesületet az egyetlen napilapunkban, mint elrettentő példát, aki magyar állami költségvetésből civil hálózatot épít. Most már harmincféle számot olvastam. Itt jelentem be, hogy egyik sem közelíti meg a valóságot, nem lehet 13 irodából 600 kilométeres sávban működtetett hálózatot és főleg egy 24 órán át szolgálatban álló portált működtetni olyan kevés összegből, mint amit ők felrónak nekünk. Nagyon örülünk annak, hogy úgy tűnik, ebben az évben nyugvópontra jut talán és némi biztonsággal indulunk a 2016-os évnél.

Ezen kívül az EMMI a Balassi Intézeten keresztül támogat bennünket, valamint a Nemzeti Kulturális Alap, az Alapítvány a Közjóért és a Kárpát-medencei

Családszervezetek Szövetségét is és újra említem, a civil információs központokkal kötött szerződés is nagyon sok hasznot hozott nekünk. Az európai uniós forrásokra pedig 2003-tól pályázunk rendszeresen. Ez most egy olyan időszak volt, hogy 2014-ben megvalósítottuk a programunkat, '15-ben még nem voltak pályázatok, idén pedig már dolgozunk a kiírt pályázatokon. Feladatot, remélem, már ebben az évben és jövő évben is végezni fogunk, de ebből a költségvetésünket támogató bevétel leghamarabb 2018-ban várható, ahogy ismerem a brüsszeli menetet. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen igazgató asszony. Elnök úr!

Dr. Duray Miklós tájékoztatója

DR. DURAY MIKLÓS elnök (Szövetség a Közös Célokért): A tényszerű beszámolóhoz talán még annyit kellene hozzátenni a működtetéshez szükséges pénzforrások megteremtése kapcsán, hogy az irodahálózat eredendően arra alakult, hogy segítsen a státustörvény szlovákiai megvalósításában és a magyar igazolványrendszer fejlesztésében. Ennek következtében az alapösszeget a magyar Országgyűlés adja ennek a működtetésére.

Ezzel kapcsolatban évente felmerült egy probléma, mégpedig az, hogy a költségvetési évünk nekünk is december végén zárul, ami azt jelenti, hogy az államkassza nyitásáig eltelik 3 hónap körülbelül és az a 3 vagy 4 hónap, ami a költségvetés zárásától az új támogatási összeg megszerzéséig eltelik, gyakorlatilag megoldhatatlan anyagi problémákat teremt. Ugyanis egy olyan bejegyzett intézményként működünk, amelynek vannak szlovákiai jogi kötelezettségei. Ennek következtében, ha ezeket a jogi kötelezettségeket nem tudjuk pénzhiány miatt teljesíteni, bennünket büntetnek. Tehát növekednek a rezsiköltségek a büntetések mértékében. Arra szeretnék csak rámutatni, hogy valószínűleg ezt az időűrt, ami keletkezik az év első 3-4 hónapjában, jó lenne minél szűkebbre szabni azért, hogy ne kerüljünk összeütközésbe a szlovákiai törvényekkel, mert az egyrészt kellemetlen, másrészt pedig költséges.

Tekintettel arra, hogy gyorsírási jegyzőkönyv készül a mai találkozásunkról, ezért engedjék meg, hogy elmondjak a Szövetség a Közös Célokért alakítása körüli néhány olyan problémát, amely eddig még soha nem került jegyzőkönyvbe.

2001 végén alakult a szövetség és 2002 elején a Nyitra megyei megyei hivatal politikai ösztönzésre, amely politikai ösztönzés az akkori szlovák miniszterelnöktől és a Magyar Koalíció Pártja elnökétől származott, bíróságra adtak bennünket, hogy megakadályozzák a működést, illetve a bírósággal betiltassák a Szövetség a Közös Célokért Egyesületet. De tekintettel arra, hogy olyan jól volt megfogalmazva az alapszabályunk, olyan körültekintően, ezért a bírósági beadványt a Komáromi Járási Bíróság megvizsgálta és nem fogadta el ezt a megszüntetésre elképzelt jogi processzust.

A másik ilyen problémánk az oktatási-nevelési támogatással volt kapcsolatos. Pontosan amiatt, hogy akadályozzák a SZAKC tevékenységét, megtiltották az oktatási-nevelési támogatás működtetését Szlovákia területén, és ennek következtében 2 évig nem működött az oktatási-nevelési támogatás. Végül azt sikerült elérni Bugár Béla javaslatára, hogy egy olyan általa ellenőrzött alapítvány kezébe került az oktatási-nevelési támogatás kezelése, amely kizárta azt, hogy az eredeti elképzelt szerint a Szövetség a Közös Célokért legyen a támogatás kezelője.

A harmadik probléma, amely összefügg a tevékenységünkkel, az éppen 2010-ben adódott, amikor a magyarországi állampolgárság könnyített felvételével kapcsolatos törvényt fogadta el a parlament. Utána kialakult egy olyan elképzelt, hogy tulajdonképpen a státustörvényre a továbbiakban nincs szükség. De közben

kiderült, hogy Szlovákiában olyan következményekkel jár a kettős állampolgárság felvétele, amely inkább kárt okoz, mintsem hasznot jelentene. Tehát fenn kellett tartani a rendszert és tulajdonképpen egy ideig olyan bizonytalanságban működtünk, amely bizony akadályozta a működésünk további fejlesztését, fejlődését. Egyébként eredetileg az volt az elképzelésünk, hogy a Szövetség a Közös Célokért egy alternatív közigazgatási hálózatot hozzon létre. Mivel ezt az említett okok miatt sem sikerült megvalósítani, ezért választottuk a működésnek azt a formáját, amiről Pogány Erzsébet beszámolt, ami ugyanolyan hasznos, mintha az eredeti elképzelést működtették volna, csak más jellegű.

Azt hiszem, hogy a továbbiakban az elnök úr esetleg megkérdezi a bizottsági tagokat, hogy akarnak-e kérdést feltenni a SZAKC-al kapcsolatban, de mielőtt a SZAKC témáját befejeznénk, talán jó lenne, ha Bárdos Gyulának adnád át a szót.

ELNÖK: Természetesen így lesz. Köszönöm szépen Duray elnök úrnak. Bárdos Gyula elnök úré a szó.

Bárdos Gyula tájékoztatója

BÁRDOS GYULA elnök (Csemadok): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Jelenlévők! Hölgyeim és Uraim! Szeretném megköszönni először is a lehetőséget, hogy ismét itt lehetünk és az Esterházy János teremben ülésezhetünk, ez nekünk, felvidékiek számára mindenképpen megtiszteltetés. Kicsit korrigálom Duray Miklós szavait. Azt mondta, hogy vendégként. Szerintem otthon vagyunk itt és érvényes ránk, amit Dinnyés Jóska daltulajdonos szokott énekelni, hogy a szomszéd átmegy a szomszédba, most tehát ugyanott van. Ilyen szempontból otthon érezzük magunkat és remélem, sokáig otthon fogjuk érezni magunkat, bárhol leszünk is.

Komolyra fordítva a szót, a Szlovákiai Magyar Társadalmi és Közművelődési Szövetség, a Csemadok országos elnökeként örömmel számolhatok be arról, hogy a legnagyobb társadalmi szervezetünk, a több mint 50 ezres tagságú Csemadok, mint ahogy az igazgató asszony a vetítésben mutatta, 2001-ben a Szövetség a Közös Célokért egyik alapítója volt, a Csemadok volt az egyik alapító és azóta is szerves részét képezi a Szövetség a Közös Célokért Egyesületnek. Örömmel vettük a bővítést, mert ez azt mutatja, hogy valóban egy nyitott összmunkában, egy közösségben gondolkodunk, és aki hozzá szeretne járulni ehhez a civil szerződéshez, illetve a Szövetség a Közös Célokért Egyesületen belül a felvidéki magyarság közös céljainak megvalósításához, annak lehetőséget nyújt a SZAKC, ez tehát mindenképpen egy jó kezdeményezés volt.

A Csemadok-kal kapcsolatban először is szeretnék köszönetet mondani a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának. Neki köszönhetően, a Bethlen Gábor Alapon keresztül a kiemelt nemzeti intézmények táborába tartozunk. Szeretném a kapott támogatást megköszönni, mert ez teszi lehetővé a programunk megvalósítását, azt, hogy azokkal szemben, akik nem éppen pozitívan tekintenek a Csemadokra, a szövetségünk működésére, mégis lehetőség van arra, hogy mindenütt, ahol magyarok élnek Felvidéken, ott van a Csemadok és működik. Tehát ilyen szempontból nagy előny, hogy a pártokhoz viszonyítva, azokkal ellentétben a Csemadok a programjából adódóan lehetőséget ad mindenki számára, aki elfogadja a programot és elfogadja, hogy mi a magyar nemzet részét képezzük. Ilyen szempontból a kultúrát szervezzük, műveljük, a hagyományokat ápoljuk és az anyanyelv használatának bővítése az alapprogramunk közé tartozik. Aki ezt elfogadja, az előtt nyitott kapu áll és a Csemadokban lehetőséget kap.

Ilyen szempontból az a - idézőjelben - „megtiszteltetés” ért bennünket, hasonlóan, ahogy erről Pogány Erzsébet igazgató asszony beszámolt, hogy az egyetlen

szlovákiai magyar nyelvű napilap bennünket is állandó jellegűen támad. Egyrészt azért, mert most március 5-én parlamenti választások elé nézünk, és mivel a Csemadok társadalmi és közművelődési szövetség, természetes hogy társadalmi kérdésekben is véleményt alkot. Meg akartuk előzni azt a helyzetet, amely most már mindenképpen kialakult, a megosztottságot, mert véleményünk szerint a szlovákiai magyarok megosztottsága, ez az oszd meg és uralkodj elv mindenkinek jó, kivéve a felvidéki magyarságot. Ezért több mint egy évvel a választásokat megelőzően a Csemadok országos tanácsa a Magyar Közösség Pártjához, illetve a Most-Híd vegyes párthoz fordult egy felhívással, hogy jó volna leülni tárgyalóasztalhoz, hogy lehetőleg egy közös csapatot, tehát nem a pártokat összemossa, de a parlamenti választásokon egy közös csapatot indítsunk. A legdemokratikusabb módon a választópolgárok, a felvidéki magyarok elsősorban döntenék el, hogy X., Y. vagy Z. kerül be a törvényhozásba. Erre a felhívásunkra pozitívan csak a Magyar Közösség Pártja válaszolt, a Most-Híd részéről még választ sem kaptunk. Kérdésünkre az volt a válasz, hogy ők már eldöntötték, hogy külön indulnak a parlamenti választásokon és elsősorban azért, mert véleményünk szerint félték attól, hogy ha esetleg egy közös lista kialakult volna, akkor a szlovákiai választási rendszerből adódóan a preferenciális szavazatoknak, tehát a karikázások lehetőségének köszönhetően előnybe kerül a jelöltünk. A listákon 4 képviselőjelölt sorszámát lehet bekarikázni és ezzel előnybe lehet juttatni, ha a listára adott szavazatok több mint 3 százalékát meghaladja a preferenciaszavazatok száma, akkor előreugorhat az a jelölt, aki tulajdonképpen a listán szerepel. Valószínűleg a Most-Híd emberei és főleg vezetője, Bugár Béla attól félt, hogy a választásokon kiderült volna, hogy a király meztelen és nem a Most-Híd jelöltjei lettek volna túlsúlyban a törvényhozásban. Ennek valószínűleg következményei lettek volna a párt szempontjából, az ő szempontjukból, tehát summa summarum a pártszempont, a pártérdek az ő esetükben felülírta a közösségi érdeket.

Ezt tudomásul vettük, de ez nem jelenti azt, hogy az összefogás nem valósult meg Felvidéken. A Csemadokot követően még a szlovákiai magyarok kerekasztala is felhívással fordult a két párthoz. Ugyanazt a választ, illetve nem-választ kapták, a Most-Híd részéről azt mondták, már eldöntötték, hogy nem és a Magyar Közösség Pártja ismételten azt mondta, hogy hajlandó a tárgyalásra. Miután ez nem valósult meg, nagyon örülök, hogy a Magyar Közösség Pártja valóban lehetővé tette azt, hogy a közelgő parlamenti választásokon, nemsokára, március 5-én kerül sor erre a megmérettetésre, a Magyar Közösség Pártja, ahogy Farkas Iván alelnök úr mondta, tulajdonképpen egy eszközként lehetőséget ad és soha ily módon nyitott listája az MKP-nak nem volt, mint most a parlamenti választások során van.

A Csemadok természetesen partnerként szerepel a Magyar Közösség Pártjának programjában és több mint 50 csemadokos szerepel a listán, tehát az országos elnökség, az országos tanács, a területi választmányok vezetői, a helyi vezetők közül még néhányan. Több mint 50 csemadokos szerepel ezen a listán és nem párttagok mind, természetesen vannak köztük párttagok és vannak köztük nem párttagok is. De ugyanúgy itt vannak a Via Novások Gubik Laci vezetésével, akik 4 évvel ezelőtt 4-en szerepeltek a Magyar Közösség Pártjának a listáján. Most 28-an vannak, ha nem tévedek. (*Geri Valéria: 23-an.*) Mindegy, több mint 20-an vannak a listán. Ott van a listán Knirs Imre, sokan, tehát tulajdonképpen valóban egy páratlan közösségi összefogásnak vagyunk most tanúi. Nagyon remélem, hogy eredményes lesz a politikai ellenfél, tehát a szlovákiai többség ellenére, és annak ellenére, hogy a szlovákiai magyar napilap szinte naponta jelentet meg a mi lejáratásunkra szolgáló cikkeket, kommentárokat, itt-ott ugyan megengednek egy-egy más véleményt, hogy hitelesnek tűnjenek, de elég komoly kihívás ez.

Most rátértem a Csemadok, mint civil szervezet részéről a társadalmi feladatok megvalósítására, mert a Csemadok mellett, hogy műveli a kultúrát és szervezi, nagyon fontosnak tartja, hogy a közösség épüljön, erősödjön. A közösségerősítés folyamatában nélkülözhetetlen, hogy a mostani langyos, nem elégséges parlamenti képviselő erősebb, erőteljesebb lehessen, létszámában is és az érdekérvényesítési képességben is sokszorosa a mostanihoz képest. Teljesen egyértelmű ugyanis, hogy a problémák miatt, amelyekről kérdeztek, akár Szávay képviselő úr is az oktatás, a kultúra, az önkormányzatiság kapcsán, törvényes garanciára van szükség. Olyan törvények elfogadására van szükség, amelyek a választási időszak végeztével is garantálják, hogy ha változtatni akarnak, akkor törvényt kelljen módosítani, mert ad hoc jellegű megoldások semmiképpen sem elégségesek.

A felvidéki magyarság fogyása, az, hogy húsz év alatt mennyivel csökkent a felvidéki magyarok száma, illetve az oszd meg és uralkodj elvnek a „létjogosultsága” - idézőjelben -, tehát a többség részéről a támogatottsága azt mutatja, és arra hívja fel a figyelmünket, hogy nagyon meg kell szervezni magunkat. Ebből a szervezőmunkából az itt jelenlévő Szövetség a Közös Célokért tagszervezetei, a Csemadok, amelynek országos elnöke vagyok, ki akarja venni a részét és valóban ebben az esetben is kijelenthetem, hogy a Csemadok nem pártban és pártokban, hanem közösségben gondolkodik. Ebben az esetben a Magyar Közösség Pártjának listája eszközként szolgál arra, hogy a civil szféra, a felvidéki magyar közösség is bejuttathassa azokat az embereket, képviselőket, akik a felvidéki magyarok közösségét akarják képviselni és nem egy pártérdeket, nem egy csoportérdeket és főleg nem egyéni érdeket.

Sajnos van rossz tapasztalatunk már az elmúlt időszakból arra, hogy olyanok is kaptak mandátumot a felvidéki magyarságtól, akik nem a felvidéki magyarság hasznát próbálták elérni, hanem saját meggazdagodásukat, illetve más célokat próbáltak érvényesíteni. Legfőbb ideje annak, hogy tudatosítsa a felvidéki magyarság, hogy mozgósítani kell mindenkit, részt kell venni a március 5-ei megmérettetésen, mert nem szabad, hogy gyengének találtsunk. Tehát ilyen szempontból választót elé érkeztünk és nagyon remélem, hogy az összefogás, amely érződik és ez a lelkesedés, ez a lendület, ez a fiatalság, ez a nyitott lista lehetőséget ad arra, hogy megugorjuk az 5 százalékos küszöböt. Ezt lehetségesnek tartom, és nagyon remélem, hogy sikerül megugorni és ebben a Csemadok is részt szeretne vállalni.

Egy személyes kitérőt engedjenek meg! 2014-ben az államfőválasztásnál, amikor első alkalommal indulhattam a felvidéki magyarok államfőjelöltjeként, érdekes módon Bugár Béla és a Most-Híd akkor sem tartotta fontosnak a támogatásomat, nem támogattak. Ennek ellenére, nem alacsony részvételnél sikerült az 5 százalékos küszöböt megugorni. Azt mutatja ez az eset is, hogy lehetséges. Másrészt pedig nagyon inkorrektnek és nagyon-nagyon álságosnak tartom a Most-Híd elnöke részéről azt a kijelentést, hogy majd március végén visszatérhetünk az esetleges együttműködés kérdéséhez. Valószínűleg arra építve, hogy esetleg okafogyottá válhat a tárgyalás, illetve a megbeszélés, mert ha a felvidéki magyar közösség nem juttatja be a Magyar Közösség Pártját, tulajdonképpen az ő részéről nem lesz kivel és miről tárgyalni és az ő helyzete, az ő helyzetük így folytatódhatna. Tehát itt nem pártokról van szó, a felvidéki magyarság szempontjából közösségről van szó, és ahogy Farkas Iván alelnök úr is említette és mindenki, aki megszólalt, ilyen szempontból van mit tennünk.

Köszönöm még egyszer a lehetőséget és támogatást is egyrészt a magyar kormánynak, a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak, a bizottságnak is, azt is, hogy tavaly, például március 15-én a bizottság elnöke, Pánczél Károly nagyszerű beszédet mondott Petőfi Sándor szobránál Pozsonyban. Ezekre az együttműködési formákra, erre a segítségre szükségünk van. Még egyszer, azt szeretném, ha a Csemadok és a többi itt jelenlévő szervezet, ugyanúgy a Szövetség a Közös Célokért is megkapná azt a

segítséget és támogatást, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy ki tudjuk egyensúlyozni azt, ami Szlovákiában van. Bár ott tulajdonképpen az állami költségvetésből is kellene hogy kapjunk támogatást, hiszen állami feladatokat is ellátunk, de a működésre 1996 óta egyetlen egy koronát, később egyetlen egy centet, illetve eurót sem kapunk. Így valóban a magyarországi támogatás nélkül nem tudnánk valamennyi területi választmánynak a munkáját megvalósítani, nem tudnánk szervezni ezt a nagyon fontos civil szerveződést, amelyet sokan irigyelnek is. Mindig ott voltunk tulajdonképpen az éppen kormányzó pártok látóterében, mint olyanok, akikkel vigyázni kell, mert ők nemzetben és magyarságban gondolkodnak. Ilyen szempontból ezt meg szeretnénk tartani. Nagyon remélem, hogy hozzájárulhatunk majd ahhoz az önkormányzatiság, akár a kultúra, az oktatás területén, de más területeken is és a szubszidiaritás elvét alkalmazva eljuthat oda a felvidéki magyar közösség, hogy március 5-ét követően azt a jelképes kabátot újra kell és lehet majd gombolni. Nagy szükség van arra, hogy ne egymással szemben pozicionáljuk magunkat, hanem próbáljunk egy asztal mellé leülni és megtalálni a közös hangot annak ellenére, ami történt, ahogy történt, március 5-ét követően. De ehhez nélkülözhetetlenül szükséges az, hogy a Magyar Közösség Pártja, illetve a közösségi lista, mert ne a pártról beszéljünk, bekerüljön a parlamentbe. Ha nem mutatunk kellő erőt, kellő elszántságot és nem lesz e mögött a felvidéki magyarság támogatottsága, megkérdőjelezzik majd a többség részéről, hogy kivel tárgyaljunk, ki az, aki legitim módon képvisel valamit. Jogosan mondhatják a többségi nemzet képviselői, hogy tessék, egyeztetek meg ti először, mondjátok meg, hogy mit akartok felvidéki magyarok, akkor kérhetitek a többségi nemzet támogatását ahhoz az önkormányzati és más kérdések megvalósításához, ha ti tudjátok, hogy mit akartok.

Mi tudjuk, hogy mit akarunk. Mi a Közös akarat programnak a közös megvalósítói és kiötlői voltunk és nagyon remélem, hogy a Közös akarat című program közös akarattal bekerül a törvényhozásba és azt követően a civil szervezések a társadalmi feladatok ellátása mellett a sajátos feladataik ellátására is jobban tudunk majd fókuszálni. De az együttműködés, az összmunka elengedhetetlen. Tehát tulajdonképpen a magyar-magyar párbeszédnek, a magyar összefogásnak nincs alternatívája a Felvidéken sem. Ilyen szempontból nagyon remélem, hogy a mandátumot megkapván ehhez a felvidéki magyarok legitim képviselői letehetik az asztalra azt a közös tervet, amely a régiónk felemelkedését fogja maga után hozni, másrészt pedig az önkormányzatiság elvét is végre az asztalra téve olyan lehetőséget nyújt az oktatásban, a kultúrában, az anyanyelvhasználatban és másutt, hogy szülőföldünkön magyarként élhessünk, ne csak mi, hanem gyermekeink és unokáink is. Ebben van az új egyéni és kollektív felelősségünk is.

Köszönöm még egyszer, elnök úr, a lehetőséget, a támogatást. Kérjük, hogy a továbbiakban is a bizottság, a Nemzetpolitikai Államtitkárság és Magyarországon senki ne felejtse el azt, hogy milyen fontos feladatot látnak el a civil szervezések és milyen fontos feladat vár a felvidéki magyarok szempontjából az itt jelenlévőkre. Természetesen ennek reményében az önök segítségével bízva, reméljük, hogy a későbbiekben is találkozhatunk itt és beszámolhatunk az előrelépésről. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönjük szépen a tájékoztatókat. A bizottság tagjait illeti a kérdés, vélemény. *(Jelzésre.)* Szabolcs Attila alelnök úré a szó.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Én is köszöntöm a kedves vendégeket és én is köszönöm a tájékoztatókat.

Nem kérdésem lenne, hanem csak egy vélemény. Nem olyan régen voltak Kárpátalján, Ukrajnában is a választások és főleg Beregszászon, illetve a megyében bebizonyosodott, hogy milyen jelentősége van az összefogásnak. Nagyon szomorúan látom, és azt hiszem, ezt mindannyiunk nevében mondhatom, hogy máshol erre jelen pillanatban esély sincs. Csak a reményemet tudom kifejezni, mivel már a nyakunkon vannak a választások Felvidéken, Szlovákiában, hogy sikerül olyan eredményt elérni, amivel a magyarok méltóképpen képviselőkhöz jutnak a parlamentben és akkor talán esély lesz egy komolyabb összefogásra. Nem tudom, mert amiket eddig hallok, nem errefelé mutatnak. Pedig azt hiszem, az lenne igazán esély a magyarok megmaradására az elszakított országrészekben. Tehát valahogy ezt a megegyezést nagyon össze kellene hozni.

Köszönöm szépen és sok sikert kívánok az elkövetkező hetekben és természetesen utána is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés, vélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Tisztelt Bizottság! A felvidéki napirendi pontjainkon túl vagyunk. Még egyszer nagyon szépen köszönöm vendégeinknek, hogy elfogadták a meghívást, tájékoztatást kaphattunk a felvidéki helyzetről.

Valóban a március 5-ei időpont, maga a parlamenti választás egy kulcskérdés a felvidéki magyarság megmaradása és jövője szempontjából. Nehéz lesz a 7-8 százaléknyi magyarsággal az 5 százalékos parlamenti küszöböt megugrani. De ahogy Bárdos Gyula elnök úr mondta, nem lehetetlen a dolog. Az alelnök úr hiányolta az összefogást. Azt gondolom, hogy - hogy is mondjam - egy nemzetáruló vegyes párttal nagyon nehéz, vagy szinte lehetetlen összefogást teremteni, de legalább a magyar-magyar, civil szervezeteken belül, amire jó példát hallhattunk épp a SZAKC kapcsán, úgy tűnik, hogy ez nem lehetetlen. A hátralévő kampányban, a mozgósításban is sok sikert és eredményt kívánok önöknek, mert a civil szervezetek ebben nagyon-nagyon sokat tehetnek azért, hogy valódi magyar részvétel legyen a pozsonyi parlamentben és ez elősegítheti a megmaradást a Felvidéken. Köszönöm szépen, hogy itt voltak mindkét napirendi pontnál.

A Nemzeti összetartozás bizottságának az Országgyűlés 2016. évi tavaszi ülészakára vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása

A harmadik napirendi pontunk a Nemzeti összetartozás bizottságának tavaszi ülészakára vonatkozó munkaterve és annak elfogadása. Írásban kiküldtünk egy tervezetet. A mögöttünk lévő félévek kapcsán elmondhatom, hogy munkaterveinknek körülbelül négyötöd részét sikerült teljesítenünk apróbb eltérésekkel. Egy vezérfonalnak tekintsék ezt a bizottság tagjai. Van-e hozzáfűznivaló, javaslat, kiegészítés, módosítás? *(Jelzésre.)* Petneházy Attila képviselő úr a szó!

Hozzászólások

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Felvetném nagy tisztelettel, annál is inkább, mert elnök úr azt mondta, hogy vezérfonalnak kellene tekinteni a munkatervet, a nyíregyházi kihelyezett bizottsági ülés lehetőségét. Teszem ezt annál is inkább, mert a polgármester úrral ismét egyeztetve ő is megerősítette a meghívást. Nem kell elmondanom, erről rengetegszer szóltam már, hogy mi, nyíregyházi lakosok különösen közel vagyunk három olyan határhoz, ahol magyar kisebbségek vannak. Ennek kapcsán szerintem lehetne több országból magyar-magyar találkozót létrehozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabolcs Attila alelnök úr.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Szerepel a programpontok között a csángó ügy megvitatása. Szerintem nagyon aktuális lenne a moldvai csángókhoz egy látogatást tenni, mert ők, azt hiszem, a leginkább veszélyeztetett vagy elanyaglottabb magyar csoport. Biztos, hogy még lelkileg is nagyon sokat jelentene, ha a bizottság látogatást tenne náluk.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Más? *(Jelzésre.)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnézést kérek Petneházy képviselő úrtól. Értem, hogy ez biztos fontos önnek és a városnak is és bizonyára lehetne sok dolgról beszélni Nyíregyházán, mint ahogy számos más magyarországi településen. De úgy gondolom, elnök úr, ha már egyszer a bizottságunk kihelyezett ülést tart, akkor azt külhoni magyar területeken tegye meg és ezért elsősorban arra legyünk kíváncsiak, hogy a magyar közösségeknek milyen ügyeik, milyen problémáik vannak. Nyilvánvaló annak elismerése mellett adott esetben, hogy a különböző magyarországi települések - Nyíregyháza is, Kovács Ferenc képviselőtársunk a bizottság alelnökeként abban az időben is és azóta is - kiemelt figyelmet fordítanak a külhoni magyarokra. Ha erről mindenképpen akarunk beszélni, akkor szerintem ezt megtehetjük olyan formában, hogy akár Nyíregyháza, akár más nagyvárosok polgármestereit meghívjuk a bizottság elé és megkérdezzük őket, hogy milyen jó gyakorlataik vannak a külhoni magyar közösségekkel való együttműködésben. De nem gondolom, hogy feltétlenül ilyen bizottsági üléseket kellene tartani. Elég sok más helyen is meg tudnánk ezt tenni. Szerintem, ha már egyszer elmegyünk valahova, akkor a jelenlegi határainkon túl tegyük meg inkább. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más javaslat? *(Senki sem jelentkezik.)* Miután módosítás csak a kihelyezett bizottsági üléshez érkezett, én nem söpörném le egyik lehetőséget sem. Gondolok a Murva-vidékre való utazásra, bár nem tudom, hogy tavasszal valósul-e meg, vagy ősszel. Legutóbb, a legutolsó bizottsági ülésünk, illetve látogatásunk Beregszászon és Huszton volt. Kiegészíthetjük az 1. pontot, egyébként is ott szerepel Muravidék, oda beírhatjuk Nyíregyházát, illetve a moldvai csángókat.

A moldvai csángók kapcsán szeretném megjegyezni, hogy a szívünkhöz közel állnak, de mintha a Tengerentúlra utazna az ember, időben ez legalább annyit jelent. Bár nagy szeretettel várnának minket Csíkszeredán is, menet közben az ottani főkonzulátusról is többször kaptunk már meghívást. Azért nincsenek kis földrajzi távolságok. Egy bizottság életében, ez minimálisan 3, de inkább 4 napos távollétet jelent. De felvesszük a munkatervbe.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottságot, hogy ezzel a két kiegészítéssel a munkatervet elfogadja-e. Aki igen, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodás mellett a bizottság a munkatervet elfogadta.

A 2017. év Arany János Emlékévvé nyilvánításáról szóló H/8343. számú határozati javaslat

A következő napirendi pontunk az Arany János Emlékév 2017-ben. A H/8343. számon jelzett határozati javaslatról van szó, amivel kiegészítettük a mai napirendünket. Miután egybehangzó igennel felvettük napirendre, azt gondolom ebből, hogy a bizottság támogatni fogja azt, hogy felcsatlakozzunk a határozati javaslat vitájára. A javaslatom az, mivel rövid, négy pontból álló határozati javaslatról van szó, hogy az egészére jelentkezzünk be. Van-e ezzel kapcsolatban vélemény,

kérdés, hozzászólás azokon túl, amelyeket előljáróban, még a napirendi pont felvételénél Szávay képviselő úr elmondott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatal

Amennyiben nincs, kérem, szavazzunk. A határozati javaslat egészére jelentkezzünk be kapcsolódó bizottságként. Aki ezzel egyetért, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egybehangzó igennel döntött a kapcsolódásról.

Egyebek

Az egyebekben szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy éppen a mostani döntésünk következménye az, hogy vélhetően jövő héten hétfőn, február 22-én délelőtt, mint kapcsolódó bizottság ülést kell tartanunk, akár a módosító javaslatok vitájáról.

Az ülés berekesztése

Egyebekben van-e más hozzászólás? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, nagyon szépen megköszönöm mindenkinek a bizottsági ülésen való részvételét, a bizottsági tagoknak, alelnök úrnak a munkáját köszönöm. Köszönöm még egyszer a vendégeinknek, hogy itt voltak. Sok sikert kívánunk önöknek. A Szövetség a Közös Célokért Egyesület elnökségének a mai délutánra eredményes elnökségi ülést kívánok. Itt látjuk vendégül önöket, a parlament Esterházy termében, ahogy erre Bárdos elnök úr is kitért. Örülünk, hogy itt vannak. Kellemes napot kívánok önöknek! Viszontlátásra! A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 02 perc)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva